

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2 Polski Związek Brydża Sportowego

8 lutego 2010

Rozdanie 1; rozdawal N, obie przed partią.

1

<p>♠ 74 ♥ 83 ♦ DW98754 ♣ 42</p>	<p>♠ W963 ♥ 54 ♦ A32 ♣ AKW5</p>	<p>♠ 82 ♥ AKD96 ♦ 106 ♣ D763</p>
---	---	--

W	N	E
S		

<p>♠ AKD105 ♥ W1072 ♦ K ♣ 1098</p>
--

W	N	E	S
–	1 ♣	1 ♥	1 ♠
pas	2 ♠	pas	3 ♥ ¹
pas	4 ♠ ²	pas	pas
pas			

¹ inwit do końcówki, przede wszystkim w piki – ma on przede wszystkim za zadanie sprawdzić, czy partnerowi nie marnuje się zbyt wiele wartości w kierach

² oczywiste przyjęcie, ładne otwarcie, górne wartości, pusty dubletom w kierach

Niektórzy zawodnicy S wrzucą końcówkę w piki od razu po uzgodnieniu tego koloru przez partnera. Tak czy owak, 4♠ będą w tym rozdaniu kontraktem absolutnie standardowym, powinien zapowiedzieć je w zasadzie każdy duet NS uczestniczący w lutym turnieju *Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2010*. Standardowa będzie też liczba wziętych lew i ostateczny rezultat, przeciwko 4cc(S) obrońca W wyjdzie bowiem w partnerowe kiery i ten ostatni zdejmie dwie wziętki w tym kolorze. Zresztą także po każdym innym ataku rozgrywający wzięłyby tylko jedenaście lew. Protokoły rozdania zdominują zatem zdecydowanie wpisy w wysokości 450 punktów dla NS.

Minimaks teoretyczny: 5 ♠(NS), 11 lew; **450 dla NS.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣ – 9 (NS);
♦ – 7 (WE);
♥ – 9 (NS);
♠ – 11 (NS);
BA – 10 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

8 lutego 2010

Rozdanie 2; rozdawał E, po partii NS.

2

♠ ==

♥ W763

♦ W108642

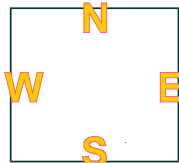
♣ KW7

♠ K97

♥ D1082

♦ K3

♣ D1082

♠ AW54

♥ A5

♦ A75

♣ 9653

♠ D108632

♥ K94

♦ D9

♣ A4

albo:

W	N	E	S
–	–	1 ♣	1 ♠
ltr. ¹	2 ♦	pas	pas
ltr. ²	pas	pas (!?)	pas

¹ kontra sputnik

² kontra nadwyżkowa

W	N	E	S
–	–	1 ♣	1 ♠
ltr. ¹	pas	1 BA	pas
pas	pas		

¹ kontra sputnik

albo:

W	N	E	S
–	–	1 ♣	1 ♠
ltr. ¹	pas	1 BA	pas
pas	2 ♦	pas	pas
pas			

¹ kontra sputnik

albo:

W	N	E	S
–	–	1 ♣	1 ♠
ltr. ¹	2 ♦	pas	pas
ltr. ²	pas	3 ♣	pas
pas	pas		

¹ kontra sputnik

² kontra nadwyżkowa

Rozdanie absolutnie parterowe, czyli w niskich strefach gry częściowej, mimo to nie powinno być nudne, licytacja może się w nim bowiem potoczyć na wiele sposobów. Kilka z nich przedstawiłem wyżej, ale doprawdy trudno prorokować, jak rozwinie się sytuacja na większości stołów. W każdym razie najwyższe kontrakty, jakie mogą tu zrealizować obie strony, to 1BA i 2♣ na WE oraz 2♦ na NS. Rozgrywający 1BA gracz E musi przepuścić pierwszy wist karowy (jeśli takowy padnie), później jednak nie powinien mieć większych problemów ze skompletowaniem siedmiu wziętek, a mianowicie dwóch kar, trzech pików oraz dwóch kierów. Natomiast po ataku pikowym (czy kierowym) rozgrywający będzie już mógł nawet wziąć osiem lew. Także aby ograniczyć gracza N – rozgrywającego kontraktu 2♦ do (tylko) ośmiu wziętek, obrona musi być bardzo staranna. Na pierwszy rzut oka ma on do oddania tylko dwie lewy atutowe oraz dwa kiery, broniący są jednak w stanie sprawić, iż przeciwnik nie wykona ze stołu dwóch koniecznych podegrań: kierowego – do waleta w ręce, oraz treflowego – na impas damy. Na zagraną z ręki N blotkę kierową E nie może więc wskoczyć asem, a przedtem broniący muszą wytrącić treflowe dojście do stołu – na asa. W zasadzie nie powinno to być specjalnie trudne, ale... w protokołach rozdania, oprócz dominujących dziewięćdziesiątek dla obu stron, znajdują się też jednak bez wątpienia wpisy tak w wysokości 110 punktów dla NS, jak i 120 dla WE.

Minimaks teoretyczny: 2♦ (NS), 8 lew; 90 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 8 (WE);
♦	– 8 (NS);
♥	– 6 (NS, WE!);
♠	– 7 (WE);
BA	– 7 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

8 lutego 2010

Rozdanie 3; rozdawał S, po partii WE.

3

♠ 9842
♥ W106
♦ 843
♣ W76

♠ AD5
♥ D752
♦ D1095
♣ 83

	N	
W		E
	S	

♠ 63
♥ 84
♦ AKW2
♣ KD952

♠ KW107
♥ AK93
♦ 76
♣ A104

W	N	E	S
–	–	–	1 BA
pas	pas	pas	

Cóż, prawie na każdym stole lutowego turnieju *Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2010* otwarcie 1BA e-S-a rozpocznie i zarazem zakończy licytację, kontrakt 1BA(S) będzie zatem w tym rozdaniu absolutnym standardem. Gdyby chociaż przeciwko tej grze obrońca W wyszedł w swój najlepszy kolor – kara (lub w trefle), zostałaby ona położona bez dwóch, za 100. Kiedy natomiast W wyjdzie w dłuższy ze swoich kolorów starszych – kiery, kontrakt będzie już tylko mógł zostać obłożony bez jednej, za 50.

Tymczasem strona WE mogłaby wziąć aż dziesięć lew w kara, za 130, gdyby tylko... w ogóle weszła do licytacji. Ale tak najprawdopodobniej się nie stanie, licytacja obronna po otwarciu przeciwnika silnym 1BA jest dziś bowiem nie tylko konwencyjna (sztuczna), ale też zdecydowanie uprzywilejowuje kolory starsze. Kiedy zatem do gracza E to 1BA e-S-a dobiegnie, on również będzie musiał spasować, jego ewentualne 2♣ (w który to kolor WE mogą wziąć lew dziewięć) nie byłyby bowiem zapowiedzią naturalną (tylko – najczęściej – wskazaniem kolorów starszych). Aby zaistnieć w licytacji, E musiałby zatem zdecydować się na zgłoszenie 2BA (kolory młodsze, zasadniczo układ 5⁺–5⁺, dopuszczalny jednak też 5–4), co jednak – szczególnie w aktualnych założeniach i z ręką bez singletona – byłoby działaniem bardzo niebezpiecznym.

Minimaks teoretyczny: 4 ♦(WE), 10 lew; **130 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 9 (WE);
♦	– 10 (WE);
♥	– 8 (WE);
♠	– 7 (WE);
BA	– 7 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

8 lutego 2010

Rozdanie 4; rozdawał W, obie po partii.

4

♠ AD1072
♥ 102
♦ 95
♣ KD102

♠ K65
♥ 963
♦ K1082
♣ 764

♠ W8
♥ W85
♦ AW743
♣ W83

♠ 943
♥ AKD74
♦ D6
♣ A95

W N E

 N

W E

 S

W	N	E	S
pas	1 ♠	pas	2 ♥
pas	2 ♠	pas	2 BA ¹
pas	3 ♣ ²	pas	3 ♠ ³
pas	4 ♠ ⁴	pas	pas
pas			

¹ forsujące

² układ 5⁺♠-4⁺♣

³ zachęcające uzgodnienie pików

⁴ układ 5-2-2-4, absolutne minimum otwarcia (z chociażby lekką nadwyżką N zaliczyłoby forsujące 3BA, również wskazując w ten sposób brak singeltona, a więc skład 5-2-2-4)

Także w tym kontrakcie – końcówce w piki, powinna znaleźć się zdecydowana większość par NS. Jeśli tylko przeciwko tej grze obrońca E wyjdzie w karo (a powinien tak właśnie postąpić, w licytacji S wskazał przecież longera kierowego, należy zatem wistować aktywnie), broniący zdejmą dwie lewy w tym kolorze. A potem rozgrywający będzie jeszcze musiał oddać pika, zrobi zatem tylko swoje. Natomiast po każdym innym ataku N będzie już mógł zrobić nielicytowanego (a także licytowanego) szlemika, wystarczy, iż zaimpasuje piki damą, ściągnie ♠A i zagra w kiery, by wyrzucić na nie z ręki dwa znajdujące się tam kara. I obrońcy dostaną tylko jedną wziętkę – na króla atu.

Wprawdzie teoretycznym minimaksem rozdania jest kontrakt 5♥(NS) – na siedmiu atutach, na który zawsze, nawet po wistach karowych, można wziąć lew jedenaście (trzeci pik z ręki S wyleci bowiem na trefla), nie będę jednak ani trochę namawiał Państwa do wylicytowania tu – zamiast 4♠ – końcówki w kiery. Jest to bowiem wyłącznie kwestia przypadku (kiery dzielą się 3-3), a prawidłowym kontraktem w tym rozdaniu jest i zawsze będzie końcówka w piki.

Minimaks teoretyczny: 5♥(NS), 11 lew; **650 dla NS.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	- 11 (NS);
♦	- 8 (NS);
♥	- 11 (NS);
♠	- 10 (NS);
BA	- 8 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

8 lutego 2010

Rozdanie 5; rozdawał N, po partii NS.

5

♠ ADW1032

♥ W9532

♦ 86

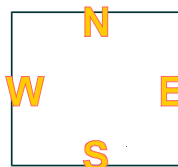
♣ ==

♠ 754

♥ KD

♦ ADW7543

♣ W

♠ 96

♥ 876

♦ K10

♣ A76542

♠ K8

♥ A104

♦ 92

♣ KD10983

W	N	E	S
–	2 ♥ ¹	pas	3 ♥ ²
4 ♦	4 ♥	pas	pas
pas			

¹ dwukolorówka kiery i inny, karta zbyt słaba na otwarcie *jeden w kolor*, szkoda byłoby też z nią spasować; pozostaje zatem otwarcie dwukolorowe, N planuje jednak, że zabierze potem jeszcze – sam z siebie – głos w licytacji ² fit kierowy, nie jest to jednak żaden inwit

Myślę, że z układem 6–5 w kolorach starszych i bocznym renonsem (karta w składzie 6520 jest silniejsza, bardziej ofensywna aniżeli taka sama co do siły ręka, ale w składzie 6511) większość graczy N w ten czy inny sposób doprowadzi do końcówki (znajdą się i tacy, którzy już na pierwszej ręce otworzą 4♠!). Na ogół grane będą 4♥, czasem 4♠. Los każdego z tych kontraktów zależeć będzie od rozwiązania przez rozgrywającego koloru kierowego, ale prawie każdy gracz – zgodnie ze statystyką – zrobi w nim dwa impasy. Zawodnik W dostanie więc dwie wziętki na swojego mariusza sec, a że ponadto broniący wezmą dwa kara, końcówki będą przegrywane bez jednej. Protokoły rozdania zdominują zatem zapisy w wysokości 100 punktów dla WE, znajdują się w nich też mniej liczne wpisy w wysokości 140, 170 i 300 dla NS, te ostatnie za kontrakt 5♦(WE) z kontrą, bez dwóch, (wystarczy, iż broniący nie pozwolą rozgrywającemu na przebicie w ręce E pika).

Minimaks teoretyczny: 5♦(WE) z kontrą, 9 lew; 300 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 7 (NS);
♦	– 9 (WE);
♥	– 10 (NS);
♠	– 10 (NS);
BA	– 6 (WE).

W	N	E	S
–	2 ♦ ¹	pas	2 ♥ ²
3 ♦	3 ♠ ³	pas	4 ♥
pas	pas	pas	

¹ dwukolorówka Wilkosza; karta zbyt słaba na otwarcie *jeden w kolor*, szkoda byłoby też z nią spasować; pozostaje zatem otwarcie dwukolorowe, N² do koloru partnera

³ duża nadwyżka, układ 6♠–5♥

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

8 lutego 2010

Rozdanie 6; rozdawał E, po partii WE.

6

<p>♠ 962 ♥ KD64 ♦ D65 ♣ 1065</p>	<p>♠ DW ♥ 1092 ♦ KW9874 ♣ A2</p>	<p>♠ 8754 ♥ 875 ♦ A1032 ♣ D7</p>
--	--	--

N
W E
S

<p>♠ AK103 ♥ AW3 ♦ == ♣ KW9843</p>
--

W	N	E	S
–	–	pas	1 ♣
pas	1 ♦ ¹	pas	1 ♠
pas	3 ♦ ²	pas	3 BA
pas	pas	pas	

¹ skok na 3 ♦ (9–11 PC na 6+ ♦) gwarantowałby lepszy kolor karowy, N rozpoczyna zatem od 1 ♦
² taka sekwencja mówi właśnie o 9–11 PC i 6+ ♦, ale kolorze nie najlepszej jakości

To również powinien być kontrakt bardzo popularny i jeżeli tylko obrońca **W** nie wyjdzie przeciwko niemu błotką kierową ani w karo, rozgrywający będzie się musiał usatysfakcjonować jedenastoma wziętkami (sześcioma treflowymi – po impasie damy w tym kolorze, czterema pikowymi i kierową). Protokoły rozdania zdominują zatem zapisy w wysokości 460 punktów dla strony **NS**.

Na linii tej wychodzi również szlemik w trefle, nie jest to jednak kontrakt godny polecenia. Aby go zrealizować, rozgrywający musiałby bowiem przebić w ręce **N** trzecią rundę kierów – po uprzednim zrzuceniu stamtąd kiera na pika, to jednak – oprócz podziału pików 4–3 i nie najgorszego rozkładu kierów – wymagałoby, aby od któregoś z obrońców spadała pierwotnie druga dama atu. Spada, zatem szlemik w trefle rzeczywiście jest w tym rozdaniu do wygrania. Ale już zagranie na podwójny impas kierowy (i impas damy atu) doprowadzi rozgrywającego do wpadki, obrońca **W** posiada bowiem całego mariasza kierowego. Oczywiście, jeżeli przeciwko 6 ♣ (**S**) **W** wyjdzie w ♥K, sprawa się zdecydowanie uprości. Gwoli pełnej ścisłości, 6 ♣ (**S**) można też wygrać na kierowej wpustce końcowej, po uprzednim wyeliminowaniu gracza **W** w wszystkich kart w pozostałych kolorach, a więc i przebiciu przez rozgrywającego w ręce trzech kar. Ale to, rzecz jasna, zabawa wyłącznie w widne karty!

Minimaks teoretyczny: 6 ♣ (**NS**), 12 lew; **920 dla NS.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣ – 12 (NS);
♦ – 10 (NS);
♥ – 10 (NS);
♠ – 11 (NS);
BA – 11 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

8 lutego 2010

Rozdanie 7; rozdawał S, obie po partii.

7

<p>♠ K975 ♥ D6 ♦ 106 ♣ DW632</p>	<p>♠ AD6 ♥ W1095 ♦ W842 ♣ A10</p> <table border="1" style="margin: 0 auto;"> <tr><td></td><td style="text-align: center;">N</td><td></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">W</td><td></td><td style="text-align: center;">E</td></tr> <tr><td></td><td style="text-align: center;">S</td><td></td></tr> </table>		N		W		E		S		<p>♠ 83 ♥ 732 ♦ A953 ♣ 8754</p>
	N										
W		E									
	S										
	<p>♠ W1042 ♥ AK84 ♦ KD7 ♣ K9</p>										

W	N	E	S
–	–	–	1 BA
pas	2 ♣	pas	2 ♥
pas	4 ♥	pas	pas
pas			

W tym rozdaniu także nie proponuję Państwu licytacyjnej drogi do „bezproblemowo” wychodzącego szlemika, jest to bowiem kontrakt o jeszcze mniejszej szansie powodzenia aniżeli ten z rozdania poprzedniego. Do bezwarunkowego oddania jest przecież ♦A, ponadto musi się udać impas przeciwko ♠K oraz nie wolno oddać lewy atutowej. Oczywiście, większość rozgrywających zrobi w kierach – prawidłowy! – impas, wezmą zatem tylko jedenaście lew. Najpopularniejszym wpisem w turniejowy protokół będzie zatem 650 punktów dla NS, 680 dla tej strony też się jednak od czasu do czasu trafi.

Jeśli natomiast chodzi o grę w bez atu, która również znajdzie w tym rozdaniu niejednego amatora, to aby wziąć na nią lew jedenaście, także konieczne byłoby zagranie kierów z góry. W tym wypadku powinno to jednak być już jak najbardziej realne, gdy rozgrywający skonstatuje, iż grający w kiery (zdecydowana większość) wezmą w tym rozdaniu dwanaście (gdy ♥D jest w impasie) albo jedenaście (gdy figura ta leży poza impasem) lew. Zatem jedyna szansa na uratowanie przezeń rozdania to zagranie kierów z góry – z nadzieją, iż spadnie wówczas druga dama z tyłu. Wcześniej S rozegra bowiem kara (najpierw dwukrotnie zagra błotkami karowymi do miasza w ręce) oraz zaimpasuje ♠K, będzie zatem wiedział, że poza kierami ma tylko siedem wziętek. Gdyby natomiast kara podzieliły się po trzy (lub E miał w tym kolorze drugiego asa) oraz ♠K leżał pod impasem (co S wcześniej sprawdzi), to w bez atu brałoby się tyle samo lew co w kiery, zatem normalne rozwiązanie tego ostatniego koloru (na impas damy) gwarantowałoby rozgrywającemu kontrakt bezatutowy, iż w przypadku powodzenia tego manewru pobije grających w kiery. Wówczas nie należałoby zatem grać kierów z góry, tylko zwyczajnie zaimpasować w tym kolorze damę (czyli rozegrać go na większą szansę zdobycia w nim czterech wziętek). Oczywiście przy ♥D za impasem doszłoby wówczas do wpadki, i to nie bez jednej (po ataku i kontynuacji treflowej), ale to byłoby już tylko efektem normalnego ryzyka związanego z przedłożeniem kontraktu bezatutowego ponad grę w kolor.

Minimaks teoretyczny: 6 ♥(NS), 12 lew; 1430 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 7 (NS);
♦	– 11 (NS);
♥	– 12 (NS);
♠	– 11 (NS);
	BA – 11 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

8 lutego 2010

Rozdanie 8; rozdawał W, obie przed partią.

8

♠ ==
♥ D108762
♦ 3
♣ A97653

♠ 10853
♥ 95
♦ AD10962
♣ W

♠ ADW62
♥ KW3
♦ W7
♣ KD4

	N	
W		E
	S	

♠ K974
♥ A4
♦ K854
♣ 1082

W	N	E	S
pas	2 ♦ ¹	2 ♠	ltr. ²
4 ♠	5 ♣ ³	ltr.	pas
pas	pas		

¹ dwukolorówka Wilkosza

² do koloru partnera, tu: przede wszystkim po to, aby poznać jego drugi kolor

³ kiery i trefle; N ma ogromny układ, ponadto partner, kontrując do koloru, dał mu przepustkę do dalszej licytacji

W	N	E	S
pas	2 ♥ ¹	2 ♠	ltr. ²
4 ♠	5 ♣ ³	ltr.	pas
pas	pas		

¹ dwukolorówka kiery i inny

² do koloru partnera, tu: przede wszystkim po to, aby poznać jego drugi kolor

³ kiery i trefle; N ma ogromny układ, ponadto partner, kontrując do koloru, dał mu przepustkę do dalszej licytacji

Niezależnie od stosowanych konwencji na ogromnej większości stołów lutowego turnieju *Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2010* licytacja potoczy się podobnie, tj. strona **WE** zapowie dograną w piki, a gracz **N** – po otrzymaniu przepustki od swojego partnera – zgłosi 5 ♣. **E** wzięłyby w piki dziesięć lew, po warunkiem rzecz jasna, iż na zagrana przez e-N-a blotkę kierową (po tym, jak ten dostałby się do ręki ♣A) wstawi z ręki waleta. Obrona pięcioma treflami będzie zatem opłacalna: rozgrywający odda jedynie dwie lewy atutowe, karo i kiera i wpadnie bez dwóch, za 300. Taki właśnie zapis powinien być w tym rozdaniu najpopularniejszy, po zapowiedzeniu bowiem przez N 5 ♣ – **E** skontruje i w ten sposób wybije swojemu partnerowi z głowy jakiegokolwiek rojenia o ewentualnym zgłoszeniu 5 ♠.

Minimaks teoretyczny: 5 ♣(NS) z kontrą, 9 lew albo 5 ♥(S!) z kontrą, 9 lew; **300 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣ – 9 (NS);
♦ – 9 (WE);
♥ – 9 (S!);
♠ – 10 (WE);
BA – 9 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

8 lutego 2010

Rozdanie 9; rozdawał N, po partii WE.

9

♠ W4
 ♥ 7543
 ♦ D1083
 ♣ D84

♠ AK3
 ♥ AKW8
 ♦ AKW7
 ♣ 32

♠ D1075
 ♥ D962
 ♦ 95
 ♣ K75

♠ 9862
 ♥ 10
 ♦ 642
 ♣ AW1096

W N
 E S

W	N	E	S
–	pas	pas	pas
2 ♣ ¹	pas	2 ♦ ²	pas
2 BA ³	pas	3 ♣ ⁴	pas
3 ♦ ⁵	pas	3 ♥ ⁶	pas
4 ♥ ⁷	pas	5 ♣ ⁸	pas
6 ♥ ⁹	pas	pas	pas

¹ acolowski forsing do dogranej

² klasyczny negat: brak trzech kontroli oraz wartości je rekompensujących

³ układ zrównoważony, 24⁺ PC

⁴ tzw. *baron*: pytanie o najniższy czterokart w ręce partnera

⁵ cztery kara

⁶ cztery kiery

⁷ cztery kiery

⁸ *cuebid*, E ma siedem miltonów, z których każdy może okazać się przydatny, powinien więc zainwitować szlemika

⁹ partner odpowiedział 2♦, zatem o żadnej wyższej grze nie ma mowy

Wspólny Język:

W	N	E	S
–	pas	pas	pas
1 ♣ ¹	pas	1 ♥ ²	pas
2 ♦ ¹	pas	2 ♥ ²	pas
3 ♥ ³	pas	4 ♣ ⁴	pas
4 ♦ ⁵	pas	4 ♥ ⁶	pas
4 BA ⁷	pas	5 ♦ ⁸	pas
6 ♥ ⁹	pas	pas	pas

¹ *odwrotka*

² 7–10 PC, cztery kiery

³ zachęcające uzgodnienie kierów

⁴ tylko 7 PC, ale ten jeden, ekonomiczny, tj. poniżej dogranej, *cuebid* powinien zostać zgłoszony

⁵ *cuebid*

⁶ już do tyłu, rzecz jasna

⁷ *blackwood* na kierach

⁸ tu: zero wartości z pięciu

⁹ nie ma jak bezpiecznie zapytać się o damę at, ale W ma ♥W, więc w najgorszym wypadku szlemik będzie na impasie (ponadto partner nie dał negatu, a potem zgłosił *cuebid* 4♣, musi zatem mieć w karcie coś dobrego)

Tego szlemika nie będę już Państwu zbyt stanowczo odradzał, jest to bowiem kontrakt graniczny. Jego powodzenie wymaga podziału 3–3 albo 4–2 z drugim waletem w pikach (łącznie 52%) oraz nie najgorszego

rozkładu atutów (w zasadzie nie 5–0, przy 4–1 natomiast musi się udać przebicie dwóch kar w ręce **S**, chyba że padnie wist treflowy, wyrabiający wziętkę na K). W tym wypadku gra ta – co równie ważne, ustawiona z dobrej ręki **E!** – zostanie sprawnie zrealizowana. Rozgrywający zabije w dziadku pierwszy wist karowy (powiedzmy bowiem, że taki właśnie padnie), ściągnie A K, a potem jeszcze K, przebije w ręce karo, wejdzie na stół A, przebije w ręce jeszcze jedno karo, wróci do dziadka K, ściągnie W 8, zrzucając z ręki dwa trefle, a potem wykorzysta D 10. Wcześniej spadnie pierwotnie drugi W, **E** będzie już zatem dobrze wiedział, iż nie musi szukać dwunastej wziętki w treflach.

Oczywiście, łączna szansa powodzenia kontraktu 6 (**E!**) to trochę poniżej 50%, ale może na przykład paść przeciwko niemu wist treflowy (od czasu do czasu nawet w asa!?), a wówczas zadanie rozgrywającego stanie się dużo prostsze.

Minimaks teoretyczny: 6 (**E!**), 12 lew; **1430 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

 – 7 (WE);
 – 8 (WE);
 – 12 (E!);
 – 10 (WE);
BA – 10 (E!).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

8 lutego 2010

Rozdanie 10; rozdawał E, obie po partii.

10

<p>♠ 85 ♥ D94 ♦ K109765 ♣ A9</p>	<p>♠ A6432 ♥ 1087 ♦ AW4 ♣ 106</p>	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">W E</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	W E	S	<p>♠ KD ♥ W6 ♦ D83 ♣ KDW732</p>
N						
W E						
S						
<p>♠ W1097 ♥ AK532 ♦ 2 ♣ 854</p>						

Nasz System:

W	N	E	S
–	–	1 ♣	1 ♥
ktr. ¹	1 ♠ ²	2 ♣	2 ♠
3 ♦ ³	3 ♠	pas	pas
pas			

¹ *kontra negatywna*, tu wskazująca kolory młodsze, **W** rozpoczyna w ten sposób, aby w następnym okrażeniu zalicytować nieforsującą kara (na bezpośrednie, forsujące 2♦ jego karta jest bowiem trochę za słaba)

² karta dostatecznie silna, aby pokazać piki, a kiery uzgodnić ewentualnie dopiero w następnym okrażeniu

³ naturalne, nieforsujące, jako że poprzedzone negatywną kontrą

Wspólny Język:

W	N	E	S
–	–	2 ♣ ¹	pas
pas	2 ♠ ²	pas	3 ♣ ³
pas	3 ♠	pas	pas
pas			

¹ *precision*

² na pozycji *reopen* (!?)

³ dobra ręka z fitem pikowym

albo:

W	N	E	S
–	–	2 ♣ ¹	pas
2 ♦ ²	pas	3 ♣ ³	pas
pas	pas		

¹ *precision*

² przede wszystkim, aby zablokować przeciwnikom kolory starsze

³ 6+ ♣, brak starszych czwórek

Tak, w tym ostatnim wypadku gracze **NS** na pewno nie wejdą już do licytacji. A przeciwko 3♣(**E**) obrońca **S** zaatakuję ♥K – odwrotnie niż zazwyczaj, aby uprzedzić partnera, że w drugiej lewie wyjdzie/może wyjść z singeltona – a następnie, zgodnie z powyższą zapowiedzią – zagra ♦2. **N** zabije wówczas ♦A i odwróci lawintalowym ♦W, po dokonaniu przebitki jego partner wyjdzie zatem w pika (przedtem może zgrać ♥A). Po takiej obronie, czyli zmontowaniu przez broniących dwóch przebitek karowych, kontrakt zostanie obłożony bez dwóch, za 100. Nie zrekompensuje to jednak stronie **NS** w pełni wartości utraconej gry własnej, w piki mogłaby ona bowiem wziąć dziewięć lew, wartych 140 punktów. Rozgrywający oddałby jedynie dwa trefle, kiera oraz lewą atutową. Piki zagrałby z góry, a nie na podwójny impas, wiedziałby bowiem, iż otwierający licytację gracz **E** musi posiadać co najmniej jedną figurę w tym kolorze (**W** szybko ujawni posiadanie ♣A, będzie też można liczyć, że ma on starszą figurę karową).

Na większości stołów lutowego turnieju *Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2010* pary **NS** zagrają jednak częściówki pikowe, na szczeblu dwóch albo trzech, i wezmą na nie dziewięć lew. Najpopularniejszym wpisem w protokół rozdania winno być zatem 140 punktów dla tej strony. Tym bardziej iż alternatywna gra pary **NS** w kiery może wprawdzie zostać ograniczona do ośmiu wziętek, ale wyłącznie po bardziej niż nierealnym wiście gracza **W** blotką atu (!!).

Minimaks teoretyczny: 3 ♠(**NS**), 9 lew; **140 dla NS.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 7 (WE);
♦	– 9 (WE);
♥	– 8 (NS);
♠	– 9 (NS);
BA	– 7 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

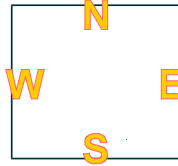
8 lutego 2010

Rozdanie 11; rozdawał S, obie przed partią.

11

♠ 2
♥ AKD872
♦ 52
♣ AK96

♠ AKW3
♥ 1063
♦ W8
♣ DW43

♠ 874
♥ W9
♦ A1096
♣ 8752

♠ D10965
♥ 54
♦ KD743
♣ 10

W	N	E	S
–	–	–	2 ♦ ¹
pas	4 ♥ ²	pas	pas
pas			

¹ dwukolorówka Wilkosza

² naturalne, do gry

albo:

W	N	E	S
–	–	–	2 ♦ ¹
pas	2 BA ²	pas	3 ♠ ³
pas	3 BA ⁴	pas	pas
pas			

¹ dwukolorówka Wilkosza

² pytanie

³ piki i kara

⁴ skoro N zdecydował się pytać, trudno mu już teraz będzie zagrać w kiery, musi zatem zapowiedzieć 3BA

W	N	E	S
–	–	–	2 ♠ ¹
pas	4 ♥ ²	pas	pas
pas			

¹ dwukolorówka piki i młodszy

² naturalne, do gry

W	N	E	S
–	–	–	2 ♠ ¹
pas	2 BA ²	pas	3 ♦ ³
pas	3 BA/4 ♥	pas	pas
pas			

¹ dwukolorówka piki i młodszy

² pytanie

³ piki i kara

Oczywiście, niektóre stałe, dobrze przygotowane pary mają w swoich systemach możliwość zgłoszenia forsingu na kierach (po dwukolorowym otwarciu partnera) i zagranie w ten kolor tylko wówczas, gdy partner

ma w nim dubletona. A przy singlu kierowym w ręce otwierającego gra się 3BA. Jedno z takich rozwiązań opisał ostatnio Włodzimierz Starkowski na łamach *Świata Brydża*, zainteresowanych zachęcam więc do zapoznania się z tym wielce interesującym, kompleksowym, choć – muszę to uczciwie przyznać – wcale niełatwym opracowaniem.

W tym rozdaniu gra w kiery – w porównaniu z grą w bez atu – da co najmniej jedną dodatkową lewę, czego w turnieju na maksy trudno byłoby nie docenić. Nawet po najgroźniejszym ataku w atu rozgrywający przebiję w dziadku w trefla i odda tylko trzy wziętki – po jednej w każdym z kolorów bocznych. Po ataku w kolor młodszy **N** będzie już natomiast mógł wziąć lew jedenaście, czyli zrobić bezcenną nadróbkę (po treflowym najpierw otworzy sobie komunikację pikami, a następnie zabije odwrót kierowy, przebiję na stole małego trefla, przebiję w ręce pika, zaatutuje, wejdzie do dziadka figurą karową, przebiję w ręce kolejnego pika, odbierze obrońcy **E** jego ostatniego trefla i powtórzy z ręki karem; kiedy zaś **E** zachowa do końca dwa trefle, w trzykartowej końcówce zostanie wpuszczony na singlowego **A** i zmuszony do wyjścia w trefla – do układu impasowego **K** 9 w ręce rozgrywającego).

Natomiast grając 3BA, **N** zawsze będzie musiał, oddać karo i trzy piki, zrobi zatem tylko swoje.

Minimaks teoretyczny: 4 (NS), 10 lew; **420 dla NS.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

	– 7 (NS);
	– 8 (NS);
	– 10 (NS);
	– 8 (NS);
BA	– 9 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

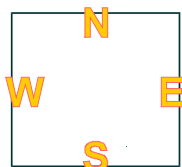
8 lutego 2010

Rozdanie 12; rozdawał W, po partii NS.

12

♠ 843
♥ K1064
♦ A873
♣ A5

♠ D
♥ AW53
♦ K4
♣ D109876

♠ K10962
♥ 2
♦ DW105
♣ K42

♠ AW75
♥ D987
♦ 962
♣ W3

Nasz System:

W	N	E	S
1 ♣	pas	1 ♠	pas
2 ♣	pas	3 ♣	pas
pas	pas		

Wspólny Język:

W	N	E	S
2 ♣ ¹	pas	2 ♦ ²	pas
2 ♥ ³	pas	3 ♣	pas
pas	pas		

¹ precision

² pytanie – na okoliczność, że partner ma cztery

piki

³ 5+ ♣ – 4 ♥

Zdecydowana większość duetów **WE** zagra w tym rozdaniu minimaxową częściówkę treflową, na ogół na szczeblu trzech. Rozgrywający będzie musiał oddać tylko trzy asy: treflowego, karowego i pikowego, zdobędzie zatem dziesięć wziętek i po stronie **WE** zostanie zapisane 130 punktów. Nie ma tu nawet pogranicza bilansu na ewentualne 3BA, 130 dla **WE** powinno zatem być w protokołach tego rozdania zapisem absolutnie bezkonkurencyjnym, a tym samym i bezwzględnie dominującym.

W sumie, rozkład niespecjalnie ciekawy...

Minimaks teoretyczny: 4 ♣(WE), 10 lew; 130 dla WE.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 10 (WE);
♦	– 7 (WE);
♥	– 7 (NS);
♠	– 7 (WE);
BA	– 7 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

8 lutego 2010

Rozdanie 13; rozdawał N, obie po partii.

13

<p>♠ W9765 ♥ K92 ♦ 6 ♣ AW108</p>	<p>♠ D ♥ A65 ♦ ADW832 ♣ K65</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> <p style="text-align: center;">N</p> <p style="text-align: center;">W E</p> <p style="text-align: center;">S</p> </div>	<p>♠ 102 ♥ 8 ♦ K754 ♣ D97432</p>
<p>♠ AK843 ♥ DW10743 ♦ 109 ♣ ==</p>		

albo:

W	N	E	S
–	1 ♦	pas	1 ♥
pas	3 ♦	pas	3 ♠ ¹
pas	4 ♥ ²	pas	pas ³
pas			

¹ naturalne, zasadniczo wskazują też 5+♥, możliwe też jednak tylko cztery karty w tym kolorze przy braku stopera w treflach

W	N	E	S
–	1 ♦	pas	1 ♠ ¹
pas	3 ♦	pas	3 ♥ ²
pas	3 BA	pas	4 ♥ ³
pas	pas	pas	

¹ w Polsce dominuje tendencja, by z taką ręką odpowiadać 1♠, ja jej jednak nie popieram

² naturalne, forsing rzecz jasna

³ duży układ w kolorach starszych: 5♠-5♥ albo 5♠-6♥

² partner najczęściej ma 5+♥ oraz kartę ukierunkowaną do gry w kolor, a nie w bez atu

³ nawet gdyby N zalicytował 3BA (obawiając się, iż partner ma na przykład rękę w składzie 4-4-3-2 lub 4-4-2-3 bez zatrzymania treflowego), S zapowie teraz 4♥, wskazując skład 6♥-5♠, i te zakończą licytację

Jak widać, jeżeli system pozwala odpowiedzieć z ręką S 1♥ (a nie 1♠), para musi też mieć starannie dopracowane dalsze sekwencje, umożliwiające odpowiadającemu pokazanie takiego układu. Tak czy owak, jeżeli jednak E mógł odpowiedzieć 1♥, a potem – po 3♦ partnera – zgłosić 3♠ jedynie jako wskazanie zatrzymania pikowego przy braku stopera w treflach, to otwierający zalicytuje po nich 3BA (*trzymam trefle!*). Z aktualną ręką S powinien wówczas powtórzyć kiery – 4♥, i wskazać w ten sposób układ 6♥-5♠ (z 5♥-5♠ odpowiedziałby przecież 1♠). Niezależnie od systemowego podejścia do tego problemu powinno jednak się skończyć na kontrakcie 4♥(S). Przeciwno tej grze obrońca W wyjdzie najprawdopodobniej w singletona karo, nawet jednak gdy rozgrywający przepuści tę lewę i dostanie przebitkę w karach, to potem wyimpasuje lewemu przeciwnikowi króla atu i skompletuje jednaście wziętek. Pierwszą lewę trzeba jednak zabić ♦A – po to, aby zdobyć lew dwanaście. Następnie S przebijie w ręce trefla, wyimpasuje ♥K i będzie kontynuował ze stołu ♦D. Odda więc tylko lewę na ♦K, a potem wejdzie do dziadka ♠D i wykorzysta pozostałe kara. Tylko pierwszy wist niezbyt wysokim pikiem, wytrącający rozgrywającemu dojsście do stołu na ♠D, pozbawi go lew dwunastu (pod dodatkowym warunkiem, że W nie podłoży potem w pierwszej rundzie kierów – na honor z ręki S – swojego króla).

Minimaks teoretyczny: 5♥(NS), 11 lew; 650 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 8 (WE);
♦	– 10 (NS);
♥	– 11 (NS);
♠	– 9 (NS);
BA	– 7 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

8 lutego 2010

Rozdanie 14; rozdawał E, obie przed partią.

14

♠ 97
 ♥ ADW743
 ♦ D6
 ♣ 854

♠ K3
 ♥ K65
 ♦ AK1042
 ♣ W97

	N	
W		E
	S	

♠ AW10542
 ♥ 982
 ♦ 5
 ♣ AD10

♠ D86
 ♥ 10
 ♦ W9873
 ♣ K632

W	N	E	S
–	–	1 ♠	pas
2 ♦	2 ♥	2 ♠ ¹	pas
4 ♠	pas	pas	pas

¹ na pewno 6 ♠

albo:

W	N	E	S
–	–	1 ♠	pas
2 ♦	2 ♥	2 ♠ ¹	pas
3 ♥ ²	pas	3 ♠	pas
4 ♠	pas	pas	

¹ na pewno 6 ♠

² próba zagrania 3BA

albo:

W	N	E	S
–	–	1 ♠	pas
2 ♦	2 ♥	2 ♠ ¹	pas
3 BA ²	pas	pas	pas

¹ na pewno 6 ♠

² aby chronić ♥K przed podegraniem na pierwszym wiście

Zdecydowanie najpopularniejsze będą jednak 4 ♠(E), tyle że obrońca S wyjdzie wówczas w singla kierowego i gra zostanie położona. N zdejmie bowiem dwa kiery i pośle kiera do przebitki, potem zaś jego partner dostanie jeszcze wziętkę na zaimpasowego ♣K. Cóż, to iż kontrakt ma pełne pokrycie bilansowe, nie jest samo w sobie gwarancją, że zostanie on zrealizowany. Co ciekawe, wychodzą jednak 4 ♠(W), choć gdy obrońca N nie zagra wówczas ♥A i kierem do przebitki, to rozgrywający będzie musiał trafić ♠D (dwa kiery i trefla odda bowiem bezwarunkowo).

W rozdaniu są natomiast możliwe do wygrania 3BA, a nawet 4BA, i to z każdej ręki: tak W, jak i E. Broniącym należą się wówczas jedynie dwa kiery oraz trefl, nawet zatem jeśli rozgrywający odda ponadto

wziętkę na ♠D, to i tak zrobi swoje (na 3BA). Myślę zresztą, że taka właśnie gra zostanie zapowiedziana na niejednym stole, szczególnie tam, gdzie N zamelduje się 2♥ (co nie będzie jednak obowiązkowe). Gracz W bez trudu się wówczas zorientuje, iż jego ♥K zostanie podegrany na pierwszym wiście, może też dojść do przebitki w tym kolorze, przedłoży zatem ponad 4♠ – 3BA, jako grę pewniejszą, bezpieczniejszą. Po takiej licytacji N nie powinien wistować przeciwko 3BA(W) w kiery, tylko postarać się znaleźć dojście do ręki partnera, aby to on kiery podgrywał. Najprawdopodobniej N wyjdzie zatem w trefla. A rozgrywający raczej zrobi w treflach impas (zabicie pierwszej lewy asem byłoby dobre tylko wówczas, gdyby N miał jedynie pięć kierów, a piki dawały sześć lew), S utrzyma się więc ♣K i odwróci ♥10, na którą W nie położy rzecz jasna króla. Jeśli N zagra wtedy trzy razy w kiery, rozgrywający zaimpasuje bezpiecznie piki – do ręki S, zrobi więc tylko swoje. A gdy ♥10 utrzyma się, S powtórzy najprawdopodobniej treflem. Rozgrywający utrzyma się wówczas na stole i jeżeli wówczas puści ♠W wkoło, zrobi nadróbkę i zapisze po swojej stronie 430 punktów.

Prognozuję jednak, że najczęstszym wpisem w protokół rozdania będzie 50 punktów dla NS – za położone bez jednej 4♠, znajdą się tam jednak również zapisy takie jak 400, 430 czy nawet 420 dla tej strony – za zrealizowane 3BA – swoje bądź z nadróbką – a nawet od czasu do czasu za wygrane końcówki w piki.

Minimaks teoretyczny: 4 BA(WE), 10 lew; **430 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 9 (WE);
♦	– 8 (WE);
♥	– 7 (WE);
♠	– 10 (W!);
BA	– 10 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2 Polski Związek Brydża Sportowego

8 lutego 2010

Rozdanie 15; rozdawał S, po partii NS.

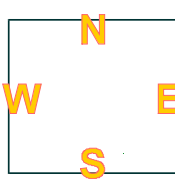
15

♠ 853
♥ KDW
♦ W105
♣ 8742

♠ KD97
♥ 84
♦ A74
♣ KW63

♠ W4
♥ 76532
♦ KD963
♣ A

♠ A1062
♥ A109
♦ 82
♣ D1095

W	N	E	S
–	–	–	pas
1 ♣	pas	1 ♥	pas
1 BA	pas	2 ♦ ¹	pas
pas	pas		

¹ 7–10 PC, 4♥–5⁺♦, tak słabe kiery można jednak śmiało potraktować jako czterokart

Za polecaną sekwencją na pewno stoi brydżowy rozsądek, nie mam jednak wcale pewności, czy najpopularniejszym kontraktem w tym rozdaniu rzeczywiście będzie częściówka karowa. Na pewno niektóre pary **WE** zagrają w nim również w kiery i w bez aty, tym bardziej że w to ostatnie miano łatwo wychodzi dograna; rozgrywający bez problemu weźmie pięć lew karowych i po dwie w treflach i pikach, odda zaś jedynie asa w tym ostatnim kolorze oraz trzy kiery. Cóż, na linii **WE** znajduje się 23 PC i pełny longer roboczy w karach, kontrakt firmowy nie ma więc w zasadzie pełnego pokrycia bilansowego. Ma jednak pełne pokrycie lewowe, a że ponadto kiery dzielą się w rękach obrońców 3–3...

Warto wszakże zauważyć, iż w solidne kara gra się tu lepiej niż rachityczne kiery: w kara łatwo bierze się dziesięć lew, podczas gdy już 3♥(**WE**) można obłożyć – na przebitce karowej albo... pikowej (!).

Minimaks teoretyczny: 3 BA(**WE**), 9 lew; **400 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 8 (WE);
♦	– 10 (WE);
♥	– 8 (WE);
♠	– 9 (WE);
BA	– 9 (E!) .

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

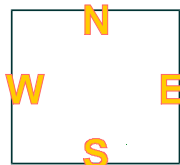
Polski Związek Brydża Sportowego

8 lutego 2010

Rozdanie 16; rozdawał W, po partii WE.

16
 ♠ 9
 ♥ 10965
 ♦ D92
 ♣ D10764

♠ W3
 ♥ A8743
 ♦ 7643
 ♣ K9

♠ AK108652
 ♥ W
 ♦ KW
 ♣ AW5

♠ D74
 ♥ KD2
 ♦ A1085
 ♣ 832

W	N	E	S
pas	pas	1 ♠	pas
pas ¹ (!)	pas		

¹ także w *Naszym Systemie*

albo:

W	N	E	S
pas	pas	1 ♠	pas
pas ¹ (!)	2 ♥ (!?)	ktr.	2 ♠ ²
pas	3 ♥	3 ♠	pas
pas	pas		

¹ także w *Naszym Systemie*

² góra pasa z fitem kierowym

Ożywienie licytacji z ręką N to posunięcie dosyć wątpliwe, jednak niejedyn posiadacz tej karty na nie się zdecyduje. I tak jednak gracz E przelicytuje 3♥ strony przeciwnej *trzema pikami*, a może nawet *czterema pikami*. Tak, końcówki w piki na pewno będą zapowiadane, być może nawet z ręki (partner będzie już wówczas po pasie)...

...i realizowane, aby bowiem kontrakt ten [4♠(E)] położyć, obrońca S po utrzymaniu się w pierwszej lewie ♥K musiałby w drugiej wyjść blotką atu (!). Na szczęście ma partnera, który być może przejmie ♥K asem i odwróci w karo, a S przepuści wstawionego przez rozgrywającego z ręki ♦K, a zabije ♦W (!?!).

Powiedzmy bowiem, iż S zagra dwa razy w kiery. Rozgrywający przebiję drugą lewę, ściągnie ♠A K i wpuści e-S-a trzecim pikiem. A temu pozostanie wówczas tylko zagrać trzeci raz w kiery (na ♦A E wyrzuci króla, a na blotkę wstawi ze stołu ♦D). Rozgrywający przebiję, po czym będzie kontynuował ♦K – którego S przepuści, i ♦W. Lewy obrońca zabije ♦A, po czym będzie musiał wyjść albo w trefla – i wyimpasować partnerowi króla w tym kolorze, albo w karo – i wreszcie dopuścić przeciwnika na stół, skąd zagra on na impas treflowy. Tak, położenie końcówki w piki jest tak trudne, że nie sądzę, iżby więcej niż kilku parom NS sztuka ta się udała...

Protokół rozdania zdominują zatem zapisy 170 dla WE, a i tych w wysokości 620 punktów dla tej strony nie będzie mało. Może zatem w pierwszej części komentarza do tego rozdania zbyt stanowczo odradzałem graczowi E zapowiedzenie końcówki w piki? Wszak niektórzy eksperci lansują tezę, iż dobry siedmiokart w kolorze starszym i figura lub dwie z boku zawsze upoważniają posiadacza takiej karty do zapowiedzenia końcówki w ten kolor...

Minimaks teoretyczny: 3 ♠(WE), 9 lew; **140 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 10 (WE);
♦	– 7 (NS);
♥	– 7 (N!);
♠	– 9 (WE);
BA	– 8 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

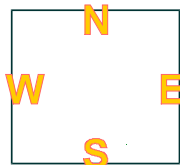
8 lutego 2010

Rozdanie 17; rozdawał N, obie przed partią.

17

♠ 93
♥ A875
♦ DW93
♣ 932

♠ D7
♥ 32
♦ AK72
♣ AK876

♠ A106542
♥ W4
♦ 8654
♣ 5

♠ KW8
♥ KD1096
♦ 10
♣ DW104

W	N	E	S
–	pas	pas ¹	1 ♥
ktr.	3 ♥ ²	3 ♠	pas
pas/4 ♠ ³	pas	(pas)	(pas)

¹ niejeden posiadacz tej karty otworzy z nią słabymi 2♠ bądź 2♦ *multi*, zasadniczo jest ona jednak na takie działanie odrobinę za słaba (przynajmniej według klasycznych standardów)

² zasadniczo blokujące, ale z powodów taktycznych w pełni uzasadnione – jako zapowiedź często stawiająca przeciwników pod ścianą

³ W ma wprawdzie nadwyżkę i ładne honory, ale też tylko dwa piki, ponadto powinien pamiętać o tym, iż zapowiedź partnera została w mniejszym lub większym stopniu wymuszona

Proszę zwrócić uwagę, iż po nieskaczącym podniesieniu kierów przez e-N-a (czy to naturalnym, czy konwencyjnym) E zaliczytuje spokojne 2♠ (chyba że system pozwoli mu zgłosić układowe 3♠), po czym gracze WE nie będą mieli raczej problemów z dokładnym zbilansowaniem swoich rąk i zatrzymaniem się poniżej dogranej (najczęściej w kontrakcie 3♠).

A jest o co kruszyć kopie – 3♠ strony WE będą bowiem mogły zostać łatwo zrealizowane (do oddania pik, dwa kiery i karo), podczas gdy jej ewentualne 4♠ powinny już zakończyć się wpadką, przynajmniej po naturalnym ataku kierowym i pierwszym wiście w singla karo. Po pierwszym wyjściu ♣D rozgrywający mógłby już jednak wyrobić sobie dwiema przebitkami fortę w tym kolorze i na trefle pozbyć się z ręki dwóch przegrywających (kiera i kara albo dwóch kar).

Sądzę wszakże, iż najpopularniejszymi zapisami w tym rozdaniu będzie 140 dla WE i 50 dla NS, ten ostatni za wpadkę bez jednej na końcówkę w piki.

Minimaks teoretyczny: 3 BA(NS) z kontrą, 8 lew; **100 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 7 (NS);
♦	– 8 (WE);
♥	– 8 (NS);
♠	– 9 (WE);
BA	– 8 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

8 lutego 2010

Rozdanie 18; rozdawał E, po partii NS.

18

<p>♠ W52 ♥ D82 ♦ K2 ♣ K10763</p>	<p>♠ A6 ♥ K7653 ♦ 74 ♣ D984</p>	<p>♠ K9873 ♥ 4 ♦ 9863 ♣ AW2</p>
--	---	---

	N	
W		E
	S	

<p>♠ D104 ♥ AW109 ♦ ADW105 ♣ 5</p>
--

W	N	E	S
–	–	pas	1 ♦
pas	1 ♥	1 ♠	3 ♥
3 ♠	4 ♥	pas	pas
pas			

Większość duetów NS powinna końcówkę w kiery zagrać, otwierający ma bowiem nie tylko nadwyżkę honorową, ale też ładne, sekwensowe kara. Z jej wygraniem nie powinno być problemów, nawet jeśli rozgrywający nie wyłapie damy atu. Przeciwno 4♥(N) obrońca E wyjdzie bowiem najprawdopodobniej w uzgodnione piki. Jeśli rozgrywający wstawi wówczas ze stołu ♠D, będzie musiał oddać jedynie karo i trefla, gdy zatem trafi ♥D, zrobi nadróbkę. Nawet jednak jeśli zadysponuje z dziadka ♠10, to po pobiciu ♠W asem powtórzy z ręki pikami, potem więc na ♠D wyrzuci z ręki karo. I znów – gdy trafi damę atu – weźmie lew jedenaście, jeżeli nie – zrobi tylko swoje.

Kontrakt jest zatem niezagrożony, nawet przy założeniu, iż rozgrywający odda lewę na ♥D. Jeżeli zaś ją wyimpasuje, zrobi nadróbkę, chyba że na pierwszym wiście obrońca E ściągnie ♣A i będzie kontynuował treflem (albo – co jeszcze bardziej nierealne – zawistuje ♣2, a jego partner zabije ♣K i treflem powtórzy). Potem zaś – po oddaniu im lewy karowej (albo pikowej) broniący zagrają w trefle (W – królem) po raz trzeci, a to automatycznie podniesie konfigurację ♥D 8 x w ręce W do rangi pewnej wziętki. Gdyby jednak N zagrał wcześniej (przed karami czy pikami) w atu, to na ♥W/10/9 ze stołu W musiałby położyć damę (!). Inaczej N mógłby zrobić w kierach impas, a potem zagrać w kara i mimo wszystko skompletować jedenaście wziętek.

Standardowym wpisem w protokół będzie jednak 620 punktów dla NS.

Minimaks teoretyczny: 4 ♥(NS), 10 lew; **620 dla NS.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣ – 7 (WE);
♦ – 9 (S!);
♥ – 10 (NS);
♠ – 7 (WE);
BA – 8 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

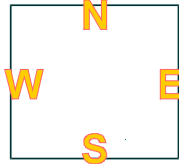
8 lutego 2010

Rozdanie 19; rozdawał S, po partii WE.

19

♠ AD8653
♥ W6
♦ D93
♣ W3

♠ W72
♥ 85
♦ AK87
♣ AK98

♠ 109
♥ AD7
♦ W64
♣ 107654

♠ K4
♥ K109432
♦ 1052
♣ D2

W	N	E	S
–	–	–	2 ♥ ¹
ktr.	pas	3 ♣ ²	pas
pas	pas	pas	

¹ słabe dwa

² naturalne, mniej więcej z bilansu (ze słabszą ręką E przeszedłby przez lebensohlowe 2BA)

W	N	E	S
–	–	–	2 ♦ ¹
pas ²	2 ♥ ³	pas	pas ⁴
ktr. ⁵	pas	3 ♣ ⁶	pas
pas	pas		

¹ multi

² kontra byłaby wywoławcza do hipotetycznych pików otwierającego, W nie może też zgłosić naturalnych 2BA

³ do koloru partnera

⁴ kiery

⁵ kontra wywoławcza do kierów

⁶ naturalne, mniej więcej z bilansu (ze słabszą ręką E przeszedłby przez lebensohlowe 2BA)

Na większości stołów WE zagrają kontrakt 3♣, łatwo wezmą dziewięć lew i zapiszą po swojej stronie 110 punktów. Ale nie wszędzie tak się stanie, bez wątpienia niejedyn duet NS pójdzie po 3♣ w 3♥ (czy 3♠) i wpadnie bez jednej, za 100, bo W na pewno grę tę skontruje. Zatem najpopularniejsze w tym rozdaniu będą zapisy w wysokości 110, a potem 100 punktów dla WE.

Na grę treflową trzeba będzie oddać dwa piki, kiera i karo, a na kierową/pikową – ♣A K, ♦A K oraz ♥A (tylko dwa kara dlatego, iż ♦D leży za asem z królem).

Minimaks teoretyczny: 3♥(NS) z kontrą, 8 lew albo 3♠(NS) z kontrą, 8 lew; **100 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣ – 9 (WE);
♦ – 9 (WE);
♥ – 8 (NS);
♠ – 8 (NS);
BA – 7 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

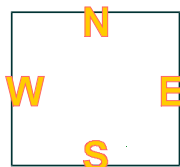
8 lutego 2010

Rozdanie 20; rozdawał W, obie po partii.

20

♠ 973
♥ AD7
♦ 985
♣ K1093

♠ D5
♥ W103
♦ KW632
♣ 742

♠ K108
♥ K2
♦ 1074
♣ AW865

♠ AW642
♥ 98654
♦ AD
♣ D

W	N	E	S
pas	pas	1 ♣	1 ♠
1 BA ¹	2 ♠	pas	pas
pas ²			

¹ alternatywą jest odpowiedź 2♦ (po pasie), ale i kara słabe, i tylko osiem porzrzucanych miltonów, karta jest zresztą bezatutowa, a nie karowa

² wprowadź układ 5-5, ale aż 8 PC w kolorach krótkich, ponadto partner z kartą silniejszą 1BA by skontrolował

Na większości stołów lutowego turnieju *Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2010* ostatecznym kontraktem powinny być właśnie 2♠(S). Przeciwno tej grze W wyjdzie najprawdopodobniej w trefla, a jego partner zabije asem i odwróci w karo. Rozgrywający zabije w ręce asem, wejdzie na stół ♥A, na ♣K wyrzuci z ręki ♦D i zagra dwa razy w piki. Po utrzymaniu się ♠D W zagra w karo, które S przebije w ręce, wyjdzie stamtąd w kiera i... jeśli wstawi ze stołu ♥D – E zabije ją ♥K, ściągnie ♠K i będzie kontynuował karem. Rozgrywający przebije ostatnim atutem w ręce i... będzie to jego ostatnia wziętka, pozostałe wezmą przeciwnicy. Na szczęście, kiedy przyjdzie do zagrania drugi raz w kiery, rozgrywający powinien już wiedzieć, iż ♥K leży za damą i zadysponować wówczas ze stołu blotkę. Potem będzie więc jeszcze musiał dostać lewę na ♣10 z dziadka (po zabiciu kiera królem E ściągnie ♠K i skróci rękę rozgrywającego karem, na szczęście kolor ten mu się w tym momencie skończy). Swoje!, różnica wyniesie zatem aż dwie lewy.

Po wyrzuceniu na ♣K – ♦D z ręki i przejściu tam ♠A rozgrywający nie powinien jednak zagrywać drugi raz w atu, tylko od razu wyjść w kiery. Nawet jeśli zadysponuje wówczas ze stołu ♥D, będzie miał szansę zrobić swoje, kiedy natomiast ♥D nie wstawi, a potem śmiało połączy obrońcom atuty, weźmie nadróbkę. Oczywiście, wiele zależy tu od gry broniących, jeśli jednak gracz S rozczyta pozycję w kierach, zawsze wygra swoje; z drugiej wszakże strony – jedynie pierwszy wist kierowy definitywnie pozbawi go nadróbki (oprócz dwóch pików, trefla i kiera będzie wówczas musiał oddać karo, nie będzie już bowiem dysponował szybkim dostępem do stołu, aby na tamtejszego ♣K pozbyć z ręki ♦D). Najpopularniejszym wpisem w protokół rozdania będzie zatem 110 punktów dla NS, trafią się też jednak rezultaty w wysokości tak 140 dla tej strony, jak i 50 dla strony przeciwnej.

Minimaks teoretyczny: 2♥(NS), 8 lew albo 2♠(NS), 8 lew; **110 dla NS.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 8 (WE);
♦	– 8 (WE);
♥	– 8 (NS);
♠	– 8 (NS);
BA	– 7 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

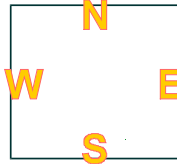
8 lutego 2010

Rozdanie 21; rozdawał N, po partii NS.

21

♠ 52
♥ 642
♦ 52
♣ AW8762

♠ W74
♥ AKW10
♦ 109
♣ K953

♠ KD63
♥ 987
♦ KDW763
♣ ==

♠ A1098
♥ D53
♦ A84
♣ D104

W	N	E	S
–	pas	1 ♦	pas
1 ♥	pas	1 ♠	pas
2 BA	pas	3 ♦	pas
pas	pas		

albo:

W	N	E	S
–	pas	1 ♦	pas
1 ♥	pas	1 ♠	pas
2 ♣ ¹	pas	2 ♦ ²	pas
2 BA ³	pas	3 ♥ ⁴	pas
5 ♦ ⁵	pas	pas	pas

¹ czwarty kolor

² sześć kar

³ forsujące

⁴ trzy kiery, a więc układ 4–3–6–0

⁵ z tylko jednym zatrzymaniem treflowym W wybiera grę w kara

Ci gracze W natomiast, którzy w drugim okrążeniu licytacji po prostu wrzucą 3BA, zostaną srodze pokarani, przeciwko tej grze N odda bowiem naturalny wist błotką treflową i nastąpi wpadka bez wielu. Gra zostałaby zresztą położona także po każdym innym ataku.

Końcówkę karową położy zaś wyłącznie pierwszy atak pikowy i późniejsza przebitka w tym kolorze. Ponieważ jednak S w piki za żadne skarby nie wyjdzie, 5♦ będzie realizowane, za 400 punktów para WE otrzyma jednak bardzo wysoką notę. W protokołach rozdania znajdzie się bowiem wiele wpadek po przeciwnej stronie – za 50, 100, 150, 200... za przegrane, od bez jednej do bez kilku, 3BA, rzecz, jasna.

Minimaks teoretyczny: 3♥(WE), 9 lew albo 3♠(WE), 9 lew; **140 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 8 (NS);
♦	– 10 (WE);
♥	– 9 (WE);
♠	– 9 (WE);
BA	– 8 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

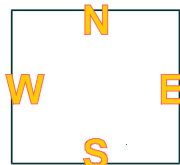
8 lutego 2010

Rozdanie 22; rozdawał E, po partii WE.

22

♠ W95
♥ K4
♦ AW4
♣ W5432

♠ K72
♥ 852
♦ 632
♣ K1097

♠ A103
♥ AW1096
♦ D7
♣ AD8

♠ D864
♥ D73
♦ K10985
♣ 6

W	N	E	S
–	–	1♥ ¹	pas
2♥	pas	2 BA	pas
3♥	pas	pas	pas

¹ takie właśnie otwarcie z tą ręką polecam

albo:

W	N	E	S
–	–	1 BA	pas
pas	pas		

Karta **E** jest dużo bardziej kierowa (kolorowa) aniżeli bezatutowa, sądzę zatem, iż ogromna większość jej posiadaczy zacznie licytację 1♥, a nie 1BA. Grając w kiery, **E** łatwo weźmie dziewięć lew, zaimpasuje bowiem dwukrotnie atuty (choć wystarczyłby już tylko jeden raz), da mu to cztery wziętki kierowe, dwie pikowe i trzy treflowe. Nawet po wiście w singla trefl i późniejszej przebitce w tym kolorze rozgrywający zrobi swoje, nie odda bowiem w takich okolicznościach pika (jednego pika z ręki wyrzuci na trefla dziadka; ewentualna przebitka nastąpi od trzech atutów, potem więc ♥8 stanie się pewnym dojściem do stołu).

Natomiast przeciwko 1BA(**E**) **S** odda naturalny wist karowy, po którym to broniący wezmą pięć kar i kiera, rozgrywający będzie się zatem musiał ukontentować siedmioma wziętkami. I niewysokim zapisem 90 punktów, dużo mniej apetycznym i dużo niżej wycenionym aniżeli 140.

Minimaks teoretyczny: 3♥(WE), 9 lew; 140 dla WE.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 7 (WE);
♦	– 8 (NS);
♥	– 9 (WE);
♠	– 7 (NS);
BA	– 7 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

8 lutego 2010

Rozdanie 23; rozdawał S, obie po partii.

23

♠ AK
 ♥ 9876
 ♦ K8
 ♣ A9862

♠ 1054
 ♥ ADW10
 ♦ ADW3
 ♣ 103

	N	
W		E
	S	

♠ 987
 ♥ K32
 ♦ 10642
 ♣ 754

♠ DW632
 ♥ 54
 ♦ 975
 ♣ KDW

W	N	E	S
–	–	–	pas
1 ♣	pas ¹	1 ♦	1 ♠
pas	2 ♣ ²	pas	2 ♠ ³
pas	pas	pas	

¹ N ma tylko dwa piki, nie może więc zgłosić *kontry wywoławczej*

² tak jak *drury*, tyle że w tej sekwencji nie przyrzekają pełnego fitu w pikach

³ nic specjalnego w karcie

Najlepiej będzie się grało stronie **NS** w piki, w kolor ten wychodzi jej nawet końcówka. Rozgrywający odda wówczas tylko karo i dwa kiery (i to pod warunkiem że obrońcy szybko te lewy odbiorą, w przeciwnym wypadku **S** weźmie dziesięć lew w kolorach czarnych oraz ♦K, czyli w sumie jedenaście). Do końcówki w piki nie dojdzie jednak zbyt wiele par, na **NS** jest bowiem tylko siedem kart w tym kolorze, a i jej siła nie jest przeogromna (23 PC).

Tam natomiast, gdzie **NS** zagrają w bez atu, od czasu do czasu nawet końcówkę, będą mogli zostać ograniczeni do ośmiu wziętek jedynie wówczas, gdy przeciwnicy natychmiast odbiorą swoje pięć wziętek: karo i cztery kiery. Przeciwno 2/3BA **E** wyjdzie najprawdopodobniej w karo, ale jego partner musi zabić tę lewę asem i odwrócić w kiery. Mimo iż ma w tym kolorze tak ładny sekwens, nie będzie to łatwe.

W protokołach rozdania znajdują się zatem zapisy w wysokości 170, 180, 210, 630 dla **NS**, a nawet 660 dla tej strony, ale także setki dla **WE** – za przegrane przez stronę przeciwną końcówki w bez atu.

Minimaks teoretyczny: 4 ♠(NS), 10 lew; **620 dla NS.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 10 (NS);
♦	– 7 (WE);
♥	– 7 (NS);
♠	– 10 (NS);
BA	– 8 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

8 lutego 2010

Rozdanie 24; rozdawał W, obie przed partią.

24

♠ A98
♥ 743
♦ D986
♣ A74

♠ D107
♥ KW1096
♦ W732
♣ W

	N	
W		E
	S	

♠ W532
♥ A2
♦ 54
♣ 86532

♠ K64
♥ D85
♦ AK10
♣ KD109

W	N	E	S
pas	pas	pas	1 BA
pas	3 BA	pas	pas
pas			

Tak powinna potoczyć się licytacja na prawie każdym stole lutowego turnieju *Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2010*, pod warunkiem rzecz jasna, iż para NS gra silnym otwarciem 1BA. Ale też każdy z obrońców W powinien przeciwko kontraktowi 3BA zaatakować ♥W (bądź to ♥10 – czy nawet ♥9 – w zależności od systemowych nakazów). Broniący zdejmą wówczas pięć lew w tym kolorze, co będzie równoznaczne z położeniem gry bez jednej. Protokoły rozdania powinny zatem absolutnie zdominować zapisy w wysokości 50 punktów dla WE.

Cóż, nie ma tu absolutnie nad czym drzeć szat, na linii NS znajduje się bowiem aż 27 PC, według dzisiejszych kryteriów można więc nawet określić jej kontrakt jako *nadwyżkowy*. Ponadto, gdyby W nie miał oczywistego wistu kierowego, gra zostałaby zrealizowana, jeżeliby albo trefle, albo kara podzieliły się 3–3 bądź też w którymkolwiek z tych kolorów spadałby drugi (albo singlowy) walet. To zatem, że 3BA zostanie w tym rozdaniu położone, to jedynie pech strony NS. Jeśliby rozgrywającym tego kontraktu był N, zrobiłby on bez wątpienia (co najmniej) swoje...

Minimaks teoretyczny: 2 BA(NS), 8 lew; **120 dla NS.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 8 (NS);
♦	– 9 (NS);
♥	– 7 (NS);
♠	– 7 (NS);
BA	– 8 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

8 lutego 2010

Rozdanie 25; rozdawał N, po partii WE.

25

♠ 9

♥ W109754

♦ KD95

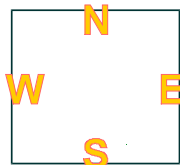
♣ D6

♠ AW5

♥ 62

♦ AW8764

♣ 87

♠ 10842

♥ D83

♦ 10

♣ AKW43

♠ KD763

♥ AK

♦ 32

♣ 10952

W	N	E	S
–	2♥ ¹	pas	pas
pas			

¹ słabe dwa

albo:

W	N	E	S
–	2♥ ¹	pas	pas
3♦	pas	pas ²	pas

¹ słabe dwa

² E ma wprawdzie 10 PC, ale też misfit kierowy, poza tym jest świadom faktu, że partner ożywił licytację na pozycji *reopen*

W	N	E	S
–	2♦ ¹	pas	2♥ ²
pas	pas ³	pas	

¹ multi

² do koloru partnera

³ kiery

Gdy w ostatniej sekwencji dobiegną do gracza E 2♥, najprawdopodobniej spasuje on, ewentualne ożywienie licytacji – czy to 3♣, czy kontrą – byłoby bowiem posunięciem niezwykle ryzykownym, szczególnie w aktualnych – niekorzystnych – założeniach. Kontrakt 2♥ zostanie bez trudu zrealizowany, obrońcom należą się bowiem dwa trefle, pik, karo oraz kier – czy to w formie naturalnej lewy honorowej, czy to w formie przebitki.

Na niektórych stołach może dojść do kontraktu 3♦(W). Przeciwno tej grze N wyjdzie ♥W. Rozgrywający musi dodać ze stołu blotkę, a S weźmie lewę ♥K, zgra ♥A i wyjdzie ♠K. Rozgrywający zabije w ręce ♠A, ściągnie ♦A i powtórzy karem. Ponieważ N ma tylko singla pik, nie odbierze lewy w tym kolorze, potem więc rozgrywający – na ♣A i ♥D pozbędzie się z ręki dwóch pików. Odda zatem tylko dwa kiery i trzy wziętki

atutowe, czyli wpadnie tylko bez jednej, za 100 – opłacalnie w stosunku do wychodzących na linii przeciwnej 2♥, za 110.

Kiedy zaś obrońca **S** nie odbierze drugiej lewy kierowej, tylko od razu zagra w ♠K, **W** pobije w ręce asem, ściągnie ♦A, po czym także będzie musiał zaimpasować trefle waletem, a następnie zgrać ♣A K i wyrzucić z ręki kiera. Potem odda jeszcze tylko pika i trzy kara, także zatem wpadnie tylko bez jednej. Oczywiście rozgrywający musi podjąć stosowne ryzyko, na przykład wykonując impas przeciwko ♣D, aby za wszelką cenę wybronić się góra bez jednej, tylko wtedy ma bowiem szansę na uzyskanie dobrego zapisu. Każda wyższa wpadka, także bez dwóch, sprawi, że przeciwnicy zapiszą sobie co najmniej 200 punktów, co da stronie **WE** notę zbliżoną do zera.

Generalnie, jest to kolejne w dzisiejszym turnieju niezbyt interesujące rozdanie, w protokołach którego znajdują się przede wszystkim zapisy w wysokości 110 i 100 punktów dla **NS**; trafią się też jednak wpisy bardziej pokaźne – za wpadki strony **WE** na wyższe kontrakty.

Minimaks teoretyczny: 3♥(NS) z kontrą 8 lew; **100 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 9 (WE);
♦	– 8 (WE);
♥	– 8 (NS);
♠	– 8 (WE);
BA	– 7 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

8 lutego 2010

Rozdanie 26; rozdawał E, obie po partii.

26

93
 6542
 W962
 DW9

W84
 7
 AD1053
 AK108

	N	
W		E
	S	

AKD102
 A9
 K874
 63

765
 KDW1083
 ==
 7542

W	N	E	S
–	–	1	pas ¹
2	pas	3 ²	pas
3 ³	pas	3 BA ⁴	pas
4 ⁵	pas	4 ⁶	pas
4 BA ⁷	pas	5 ⁸	pas
5 ⁹	pas	5 BA ¹⁰	pas
7 BA ¹¹	pas	pas	pas

¹ N jest przed pasem, wejście 2♥ e-S-a byłoby zatem zbyt ryzykowne, także jego 3♥ mogłyby się zakończyć nie najlepiej

² co najmniej czterokartowy fit karowy, nadwyżka honorowa

³ zachęcające uzgodnienie pików

⁴ brak singla, a więc układ 5–2–4–2, akceptacja szlemikowych intencji partnera (z bardzo marną kartą, oczywiście w ramach dotychczasowej licytacji, i układem 5–2–4–2 E zaliczyłaby 4♠)

^{5,6} cuebidy

⁷ blackwood na pikach (można też – gdy para ma to w uzgodnieniach – zastosować tu blackwooda na dwóch uzgodnionych kolorach – tu: pikach i karach, czyli pytanie o sześć kluczowych wartości oraz dwie kluczowe damy)

⁸ tu: trzy wartości

⁹ pytanie o damę atu i – ewentualnie – boczne króle

¹⁰ ♠D plus jeden boczny król (na pewno karowy, E dał bowiem cuebid 4♦)

¹¹ patrz niżej

Po tak precyzyjnej licytacji W może narysować rękę partnera z dokładnością do jednej karty...

E:

	A K D x x		A x		K x x x		x x
--	-----------	--	-----	--	---------	--	-----

... ma zatem wyliczone trzynaście lew na bez atu: pięć pikowych, pięć karowych, dwie treflowe i kierową. Zapowiada więc 7BA i jest pewien, że szybko pokaże przeciwnikom karty. Niestety, wkrótce okaże się, iż kara dzieli się 4–0 z longerem u N (5%), zamiast więc liczonych pięciu weźmie się tylko trzy lewy w tym kolorze (z góry). A że przeciwko 7BA(E) S wyjdzie ♥K, kontrakt zostanie położony bez dwóch. Tak się przynajmniej wydaje na pierwszy rzut oka. Ale kiedy po ściągnięciu ♦A i przekonaniu się o podziale tego koloru 4–0 rozgrywający zgra też ♣A K oraz pięć lew pikowych, to w czterokartowej końcówce obrońca N będzie musiał

zachować W x x i D. E będzie więc mógł wpuścić go treflem i wymusić wist spod W, a to da mu dwunastą wziętkę.

W licytacji trudno będzie dostrzec jakkolwiek wyższość ewentualnego szlema w kolor nad bezatutowym. A jednak w rozdaniu wychodzi 7 (E), grając w ten kolor, rozgrywający będzie bowiem mógł: po pierwsze – przebić w ręce W, a więc od krótszego fragmentu atutów, kiera, a po drugie – wyrobić sobie przebitką 10, obrońca N ma bowiem w tym kolorze trzecią damę z waletem. Rozgrywający weźmie więc wówczas sześć lew atutowych (pięć w ręce E i przebitkę u W), trzy karowe (tyle wystarczy!), kierową i trzy treflowe. Na pewno jednak trudno byłoby wymagać od W, aby dysponując pełną informacją o ręce partnera, zdecydował się on na zagranie 7, a nie 7BA, szczególnie w turnieju na maksy.

W protokole rozdania znajdzie się zatem wiele wpadek na szlema bezatutowego, bez jednej albo nawet bez dwóch, zrealizowany zostanie też na pewno niejeden wielki szlem w piki. A tym parom WE, które w rozdaniu tym oddadzą zapis, przegrywając 7BA, będzie można co najwyżej serdecznie i szczerze współczuć...

Oczywiście 7 (W) położyłaby (tylko i wyłącznie) przebitka karowa.

Minimaks teoretyczny: 7 (E!), 13 lew; **2210 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

	- 11 (WE);
	- 12 (WE);
	- 7 (NS);
	- 13 (E!);
BA	- 12 (WE).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

8 lutego 2010

Rozdanie 27; rozdawał S, obie przed partią.

27

♠ KD7
 ♥ A9
 ♦ 75
 ♣ A76432

♠ 643
 ♥ W72
 ♦ AKDW1092
 ♣ ==

♠ W82
 ♥ D10843
 ♦ 4
 ♣ KD95

♠ A1095
 ♥ K65
 ♦ 863
 ♣ W108

N
 W E
 S

W	N	E	S
–	–	–	pas
1 ♦ ¹	2 ♣	pas ²	3 ♣
3 ♦	pas	pas ³	pas

¹ nie 3BA, a to ze względu na układ 7330

² 8 PC, ale większość miltonów w kolorze przeciwnika, a ponadto singiel w kolorze partnera, rozsądek nakazuje zatem, aby spasować

³ wartość ręki E specjalnie nie wzrosła, ponadto rebid partnera przyrzeka przede wszystkim dobry kolor, wielkich nadwyżek honorowych mieć on natomiast nie musi

Umiar cechuje gracza! – głosi jedna z popularnych brydżowych maksym. Będzie on bardzo potrzebny zawodnikom WE w tym rozdaniu – już ich 3♦ będą bowiem mogły zostać położone, i to bez dwóch! Rozgrywający ma bowiem do oddania trzy piki i dwa kiery, ponadto obrońcy mogą zmontować przebitkę w tym ostatnim kolorze. Tak, najwyższe kontrakty, jakie w rozdaniu tym stronie WE wychodzą, to 1♦ i 1♥!

Zawodnicy strony przeciwnej mogliby natomiast zrealizować 2♣ i 2♠, mają jednak niewielkie szanse, aby utrzymać się przy grze, W na pewno przeliczytuje bowiem takie zapowiedzi (2♠ czy 3♣) *trzema karami*. Protokoły rozdania zdominują więc zapisy za wpadki strony WE na kontrakty karowe – bez jednej, bez dwóch, bez trzech... Przecież niejeden gracz W mimo wszystko otworzy *systemowymi* 3BA, w następstwie czego jego partner będzie grał 4♦. A te po optymalnej obronie zostaną już położone bez trzech, za 150. Na szczęście (w nieszczęściu) dla strony WE gry tej nie będzie raczej miał kto skontrolować...

Minimaks teoretyczny: 2♠(NS), 8 lew; 110 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 8 (NS);
♦	– 7 (WE);
♥	– 7 (WE);
♠	– 8 (NS);
BA	– 6 (NS, WE!).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

8 lutego 2010

Rozdanie 28; rozdawał W, po partii NS.

28

♠ KDW107

♥ A62

♦ 84

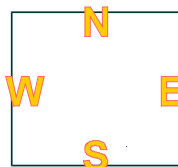
♣ D42

♠ 984

♥ KDW5

♦ 1073

♣ AKW

♠ 52

♥ 94

♦ KD965

♣ 9865

♠ A63

♥ 10873

♦ AW2

♣ 1073

W	N	E	S
1 ♣	1 ♠	pas	2 ♠
pas	pas	pas	

albo:

W	N	E	S
1 ♣	1 ♠	pas	2 ♠
pas	pas	2 BA ¹	ktr. ²
pas ³	pas	3 ♦	pas
pas	3 ♠	pas	pas
pas			

¹ wskazanie kolorów młodszych

² karta maksymalna (w zaistniałych okolicznościach)

³ równe fity w obu kolorach młodszych

Nawet jeśli gracz **E** włączy się do walki, co wcale nie będzie posunięciem oczywistym (można je wręcz określić jako mocno wątpliwe), **S** nie skonstruje raczej przeciwnikom 3♦. Wcześniej wskaże jednak – kontrą na 2BA – przyzwoitą kartę, więc jego partner przepchnie się w 3♠. Oczywiście najlepszym interesem dla strony **NS** byłaby kontra na 3♦ przeciwników, **E** musiałby wówczas oddać dwa piki, kiera, dwa kara i trefla, wpadłby zatem bez dwóch, z kontrą za 300.

3♠ strony **NS** powinny natomiast zostać zrealizowane. Po ataku ♦K sprawa będzie prosta – rozgrywający przepuści pierwszą lewę, a potem zrobi impas waletem karo w dziadku i na ♦A wyrzuci z ręki kiera. Odda zatem tylko karo, kiera i dwa trefle. Dużo bardziej niebezpieczny dla rozgrywającego będzie atak kierowy. Musi on wówczas przepuścić w pierwszej lewie ♥W (którego **W** będzie musiał wstawić na trzeciej ręce), a kontynuację ♥K zabić w ręce asem, ściągnąć ♠K D i wyjść z ręki kierem, aby wyrobić sobie w tym kolorze wziętkę na dziadkową ósemkę. Obrońca **W** weźmie tę lewę ♥D i otworzy kara, ale rozgrywający zabije na stole asem, na ♥8 wyrzuci z ręki karo i podegra trefle. A potem przebije w ręce kontynuację karową, wróci na stół ♠A, dopiero w tym momencie kończąc proces atutowania, i podegra trefle raz jeszcze. Dzięki temu, iż ♣A K leżą przed damą w tym kolorze, kontrakt 3♠ zostanie zrealizowany. W tym wariantcie gry rozgrywający odda tylko dwa kiery i dwa trefle. Ale trochę się przy tym napoci, podczas gdy wistować przeciwko 3♦(**WE**) z kontrą byłoby dużo łatwiej. No, ale skontrolować tę grę byłoby z kolei trudniej (aniżeli zapowiedzieć 3♠)...

Minimaks teoretyczny: 3 ♠(NS), 9 lew; 140 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 7 (W!);
♦	– 7 (WE);
♥	– 8 (NS);
♠	– 9 (NS);
BA	– 8 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

8 lutego 2010

Rozdanie 29; rozdawał N, obie po partii.

29

♠ AKD964
 ♥ AKD5
 ♦ ==
 ♣ AW6

♠ W102
 ♥ W1032
 ♦ D954
 ♣ D7

	N	
W		E
	S	

♠ 873
 ♥ ==
 ♦ A1072
 ♣ K109843

♠ 5
 ♥ 98764
 ♦ KW863
 ♣ 52

Nasz System:

W	N	E	S
–	2 ♣ ¹	pas	2 ♦ ²
pas	2 ♠ ³	pas	3 ♥ ⁴
pas	7 ♥	pas	pas
pas			

¹ acolowski forsing do dogranej

² klasyczny negat: brak trzech kontroli oraz wartości je rekompensujących

³ 5⁺ ♠ albo 4 ♠–5⁺ ♣/♦

⁴ 5⁺ ♥

Wspólny Język:

W	N	E	S
–	1 ♣	pas	1 ♦
pas	2 ♦ ¹	pas	2 ♥ ²
pas	2 ♠ ³	pas	3 ♥ ⁴
pas	7 ♥	pas	pas
pas			

¹ sztuczny forsing do dogranej

² powtórny negat albo naturalne (a wówczas „coś w karcie”), 5⁺ ♥, ale kolor niezbyt wysokiej jakości

³ 5⁺ ♠

⁴ 5⁺ ♥

Cóż, po dowiedzeniu się, iż partner ma pięć kierów, każdy pełnokrwisty brydżysta N wrzuci wielkiego szlema w ten kolor. Będzie bowiem liczył na to, iż przegrywające trefle ręki S wyrzuci na swoje piki, a lew mu z pewnością wystarczy. Tym bardziej że partner przyrzekł też „coś” w karcie.

Nawet w tym wypadku, gdy jedyne wartości honorowe ręki S – ♦K W – są bezwartościowe, trafiają bowiem do renonsu w ręce N, kontrakt 7 ♥ jest jak najbardziej prawidłowy: przy podziale atu 2–2 (40%) piki mogą się bowiem dzielić 4–2 (szansa na podział koloru 3–3 bądź 4–2 wynosi 84%), natomiast przy kierach rozłożonych 3–1 (50%) piki muszą się dzielić 3–3 albo 4–2 z ♠W 10 sec (około 40%). Zatem łączna szansa na

sukces wielkiego szlema w kiery wynosi $40\% \times 84\% + 50\% \times 40\% =$ (około) 54%. A przecież partner może mieć lepszą rękę...

Ponadto w turnieju na maksy warto jest zapowiedzieć szlema co najmniej pięćdziesięcioprocentowego, jeżeli wiadomo, że na zdecydowanej większości pozostałych stołów grany będzie przynajmniej szlemik. A w tym rozdaniu wolno się chyba tego spodziewać...

Niestety, złośliwy podział atutów 4–0 sprawi, iż kontrakty 7♥(NS) będą przegrywane. Wyrazy współczucia dla wszystkich par NS, które tego doświadczą! Spodziewam się, iż protokołach rozdania zapisów w wysokości 100 punktów dla WE będzie bardzo dużo. Tylko pesymiści poprzestaną na szlemiku i za 1430 punktów otrzymają bardzo wysoką notę.

Minimaks teoretyczny: 6♥(NS), 12 lew; **1430 dla NS.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 6 (NS, WE!);
♦	– 7 (N!);
♥	– 12 (NS);
♠	– 10 (N!);
BA	– 10 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

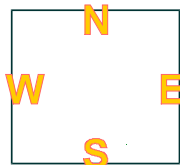
8 lutego 2010

Rozdanie 30; rozdawał E, obie przed partią.

30

♠ 1095
♥ AK7
♦ A7653
♣ AW

♠ A72
♥ W965
♦ K102
♣ 975

♠ W83
♥ 42
♦ W9
♣ KD6432

♠ KD64
♥ D1083
♦ D84
♣ 108

W	N	E	S
–	–	pas	pas
pas	1 BA	pas	2 ♣
pas	2 ♦	pas	2 BA
pas	pas	pas	

Tak to standardowo powinno się potoczyć. Grając w turnieju na maksy, nie opłaca się dociskać granicznych końcówek, zatem graczowi **S** w zupełności wystarczą tu inwitowe 2BA. Przeciwno tej grze gracz **E** wyjdzie na pewno w trefle, wcale nie jestem jednak pewien, czy na kartę pierwszego wistu wybierze treflową figurę. A tylko taki atak zdoła kontrakt 2BA położyć, pod dodatkowym warunkiem, że obrońca **W** nie zablokuje koloru treflowego którąś ze swoich wysokich blotek. Gracze **WE** wezmą wówczas ♠A i pięć trefli.

Natomiast po ataku blotką treflową – z takiej jak tu konfiguracji koloru bardziej polecanym aniżeli wist figurą – rozgrywający weźmie pierwszą lewę ♣W i będzie już w stanie zrobić nawet 3BA. Oczywiście, tylko jeżeli zagra przez piki, a nie przez kara, i trafnie rozwiąże pierwszy z tych kolorów, tj. w jego pierwszej albo drugiej rundzie zagra na impas waleta. Rzecz jasna – aby maksymalnie utrudnić mu zadanie, obrońca **W** powinien pierwszą lewę pikową (jeśli tylko zostanie w niej wstawiona z dziadka figura) przepuścić. Może nawet przeciwnik przerzuci się wówczas na kara, a wtedy skompletuje tylko lew siedem.

W rozdaniu tym spodziewam się dużego rozrzutu wyników – od zrealizowanych 3BA(NS) do wpadek – nieraz wysokich – na tę grę, a nawet na niższe kontrakty bezatutowe. A podchodząc do zagadnienia w sposób czysto teoretyczny – ze względu na słabość treflową stronie **NS** lepiej niż w bez atu grałoby się w tym rozdaniu w kolor, i to zarówno w kara – na ośmiu, jak i w kiery czy w piki – na siedmiu atutach. W licytacji trudno będzie to jednak wytropić, dlatego prawie wszystkie pary **NS** uczestniczące w lutowym turnieju *Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2010*, będą grały w tym rozdaniu w bez atu, tyle że z różnym skutkiem...

Minimaks teoretyczny: 3 ♥(NS), 9 lew albo 3 ♠(NS), 9 lew; **140 dla NS.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 7 (WE);
♦	– 9 (NS);
♥	– 9 (NS);
♠	– 9 (NS);
BA	– 7 (NS).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

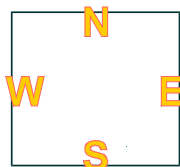
8 lutego 2010

Rozdanie 31; rozdawał S, po partii NS.

31

♠ W976
♥ W10842
♦ 9
♣ AW10

♠ 103
♥ 965
♦ AW432
♣ D32

♠ D542
♥ AKD7
♦ D5
♣ 965

♠ AK8
♥ 3
♦ K10876
♣ K874

W	N	E	S
–	–	–	1 ♦
pas	1 ♥	pas	2 ♣ ¹
pas	pas ²	pas	–

¹ we *Wspólnym Języku* mogą być 4 ♣–5 ♦ w sile 11–14 PC

² rozdanie wygląda na misfitowe, trzeba zatem jak najszybciej wycofać się z licytacji, tym bardziej że N nie jest też specjalnie silny

Na większości stołów lutowego turnieju *Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2010* w rozdaniu tym pary NS powinny grać częściówki treflowe. Teoretycznie rzecz biorąc, przeciwko 2 ♣(S) najgroźniejszy jest wist kierowy (otwierający groźbę skrótu ręki S tym kolorem) i odwrót ze strony E w atu. Jeżeli jednak rozgrywający skrócić się nie da, tylko w drugiej rundzie kierów zrzuci z ręki pika, to zdoła wyrobić sobie kara (impasując E figurę, a potem kontynuując z ręki ♦K) i weźmie dziewięć lew. Istnieje też kilka innych dróg do osiągnięcia tego celu prowadzących. A grając w trefle z lepszej ręki N, można by tu nawet było wziąć lew dziesięć (szczególnie łatwo po oczywistym ataku ♥K).

Protokół rozdania powinien zatem zostać zdominowany przez zapisy w wysokości 110 punktów dla NS, od czasu do czasu trafi się też wśród nich 130 dla tej samej strony. Gracz N mógłby też zdobyć osiem wziętek, grając w bez atu, podczas gdy kontrakt 2BA(S) bezwzględnie położyłby jedynie pierwszy wist kierowy (po którym broniący odebraliby cztery kiery oraz dwa kara).

Minimaks teoretyczny: 4 ♣(N!), 10 lew; 130 dla NS.

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 10 (N!);
♦	– 8 (NS);
♥	– 7 (NS);
♠	– 8 (NS);
BA	– 8 (N!).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

8 lutego 2010

Rozdanie 32; rozdawał W, po partii WE.

32

♠ A9
 ♥ D93
 ♦ K10874
 ♣ A54

♠ 108762
 ♥ K10875
 ♦ 3
 ♣ 87

♠ DW543
 ♥ 64
 ♦ A92
 ♣ W102

♠ K
 ♥ AW2
 ♦ DW65
 ♣ KD963

W N
 E S

Nasz System:

W	N	E	S
pas	1 ♦ ¹	pas	2 ♣ ¹
pas	2 ♦ ²	pas	2 ♥ ³
pas	3 ♣ ⁴	pas	3 ♦ ⁵
pas	3 BA ⁶	pas	4 BA ⁷
pas	5 BA ⁸	pas	6 BA ⁹
pas	pas	pas	

¹ naturalne, albo – jeśli z fitem karowym – quasi-naturalne (także we *Wspólnym Języku* polecam taką właśnie odpowiedź – a nie forsujące 2♦, w kontekście mocno prawdopodobnej gry premiowej kolor treflowy może bowiem okazać się kluczowy)

² wskazanie minimum otwarcia, ale na pewno pięć kar (z układem 4-4-4-1 N dałby systemowy rebid 2BA)

³ co najmniej zatrzymanie, obawa o piki (przynajmniej w pierwszym czytaniu)

⁴ fit treflowy

⁵ zachęcające uzgodnienie kar

⁶ na pewno zatrzymanie pikowe, a przy tym karta z którą N nie może wyjść z licytacją powyżej 3BA

⁷ inwit – S wie o dwóch kolorach uzgodnionych, co znacznie wzmacnia bilans, poza tym partner może jeszcze mieć 14-15 PC; z drugiej strony odpowiadający nie chce stracić szansy zagrania (końcówki) w bez atu, gra toczy się przecież w turnieju na maksy

⁸ przyjęcie partnerowego zaproszenia (N ma ładną kartę, w tym dwa asy i króla, także ♥D na pewno zagra), ale jednocześnie prośba doń, aby to on wybrał miano kontraktu końcowego (w kara, trefle, albo bez atu)

⁹ ponieważ partner dopuszcza grę w bez atu, S stawia właśnie na to miano, m.in. dlatego, aby ostateczny kontrakt grany był z jego ręki

Jak już wspomniałem, powyższą sekwencję polecam także grającym *Wspólnym Językiem*, wiele będzie bowiem zależało od tego, co otwierający ma w kolorze treflowym. Tymczasem po odpowiedzi 2♦ S nie dowie się, iż partner posiada pełny fit treflowy, NS zagrają zatem najwyżej szlemika w kara. A ten – w naturalny sposób ustawiony z ręki N – zostanie położony po ataku kierowym. Inna sprawa, że po wstępie 1kk – 2kk otwierający da rebid 2BA, wskazując zatrzymania w obu kolorach starszych, zajmie więc również ze swojej ręki bez atu.

Tymczasem oba szlemiki – karowy i bezatutowy – są gwarantowane jedynie wówczas, gdy ich rozgrywającym jest S, tak 6♦(N), jak i 6BA(N) położy natomiast wist w kiera. Szlemik w trefle może zaś zostać położony zawsze – na przebitce karowej (a rozgrywany przez e-N-a – także po ataku w kiera).

Minimaks teoretyczny: 6 BA(S!), 12 lew; **990 dla NS.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣ – 11 (NS);
 ♦ – 12 (S!);
 ♥ – 9 (NS);
 ♠ – 8 (WE);
 BA – 12 (S!).

Korespondencyjne Mistrzostwa Polski 2010

Turniej nr 2

Polski Związek Brydża Sportowego

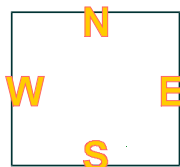
8 lutego 2010

Rozdanie 33; rozdawał N, obie przed partią.

33

♠ W963
♥ 1064
♦ W83
♣ W93

♠ KD4
♥ K983
♦ A97
♣ D74

♠ A105
♥ AW7
♦ KD654
♣ A10

♠ 872
♥ D52
♦ 102
♣ K8652

Nasz System:

W	N	E	S
–	pas	1 ♦	pas
1 ♥	pas	2 BA ¹	pas
3 ♦ ²	pas	3 BA ³	pas
6 BA ⁴	pas	pas	pas

¹ forsing do dogranej, niekoniecznie układ zrównoważony

² fit karowy (partner może mieć układ niezrównoważony)

³ karta bezatutowa, nic ponadto, co już zostało pokazane

⁴ kontrakt z bilansu, partner wskazał minimum 18–19 PC

albo:

W	N	E	S
–	pas	1 ♣	pas
1 ♥	pas	2 BA ¹	pas
6 BA ²	pas	pas	pas

¹ E ma rękę bezatutową, a nie kolorową, nie musi zatem pokazywać kar

² zapowiedź z bilansu

Wspólny Język:

W	N	E	S
–	pas	1 ♣	pas
1 ♥	pas	2 ♦ ¹	pas
2 ♠ ²	pas	2 BA ³	pas
6 BA ⁴	pas	pas	pas

¹ odwrotka

² 11⁺ PC, tylko cztery kiery

³ układ zrównoważony, tylko trzy kiery, ze względu na charakter swej ręki E nie pokazuje kar

⁴ kolejna nadwyżka, zapowiedź z bilansu

Niezależnie od stosowanego systemu licytacyjnego każda para **WE**, uczestnicząca w lutowym turnieju *Korespondencyjnych Mistrzostw Polski 2010*, nie powinna mieć problemów ze zbilansowaniem tego rozdania i zagranie szlemika. I to w bez atu, a nie w kara, obie ręce są bowiem absolutnie zrównoważone, z honorami porzucanymi po wszystkich kolorach. Przeciwno kontraktowi 6BA(E) gracz **S** na pewno zawistuje pasywnie w pika. Rozgrywający ma jedenaście lew z góry: pięć karowych (przy założeniu, iż kolor ten dzieli się 3–2), trzy pikowe, dwie kierowe i treflową, a dwunastej poszuka najpierw w treflach, a potem – ewentualnie – w kierach. Najpierw jednak należy ściągnąć ♦K i ♦A, aby potwierdzić, iż kolor ten dzieli się 3–2. Jeżeli bowiem okaże się, że kara dzieli się 4–1, trzeba będzie oddać przeciwnikom w tym kolorze lewę, aby wyrobić sobie w nim fortę, a następnie zaimpasować ♥D – z nadzieją, że kolor ten dostarczy czterech lew (zasadniczo będzie to wymagało ♥D x x u N bądź ♥D 10 sec tamże; oczywiście broniący ten może sprawić rozgrywającemu

problem, jeśli w drugiej rundzie kierów – do asa, wyrzuci damę z konfiguracji ♥D 10 x!); pozostanie też szansa na przymus treflowo-kierowy. Kiedy jednak szczęśliwie okaże się, że kara daje pięć wziętek, należy kontynuować ze stołu blotką treflową – do dziesiątki w ręce. Jest to zagranie lepsze niż alternatywne zagranie ♣10 do damy w ręce W (tym bardziej że rozgrywający nie będzie sobie mógł pozwolić na wcześniejsze ściągnięcie ♣A), nawet bowiem wówczas gdy ♣W leży za ♣10, doprowadzi ono do sukcesu, jeżeli N ma w treflach singlowego albo drugiego króla. Jeśli szansa treflowa nie wypali, tzn. ♣10 zostanie zabita przez e-S-a waletem, rozgrywający powinien zgrać ♣A oraz pozostałe kara i piki, kończąc na stole. A potem wykorzystają szansę kierową, nie będzie ona jednak polegała na zaimpasowaniu damy, tylko na zagraniu tego koloru z góry (jeśli nie wyrobi się ♣D). Pozwoli to ustawić obrońcę N w kontrolowanym przymusie treflowo-kierowym, gdy jest on posiadaczem ♣K i ♥D, a ponadto wykorzystać szansę, iż S posiada w kierach krótką (singlową albo drugą) damę.

W autentycznym rozdaniu rozgrywający łatwo wyrobi sobie dwunastą wziętkę na ♣D w dziadku, nie będzie mu już zatem potrzebna dodatkowa lewa w kierach.

Teoretycznie rzecz ujmując, rozgrywający mógłby nawet wziąć wszystkie trzynaście lew, w tym celu musiałby jednak wykonać w kierach tzw. *impas Czechańskiego*, tj. wyjść z ręki E ♥W, a w drugiej rundzie koloru zaimpasować e-N-owi ♥10. Wzięłyby wówczas cztery lewy w tym kolorze, a ponadto pięć kar, trzy piki i trefla. Nawet jednak, gdyby ostateczny kontrakt opiewał na 7BA(WE), nie byłaby to rozgrywka prawidłowa. A w przypadku szlemika byłoby to po prostu niedopuszczalne...

Minimaks teoretyczny: 7 BA(WE), 13 lew, **1520 dla WE.**

Maksymalne liczby lew możliwe do wzięcia przy grze w poszczególne miana:

♣	– 10 (WE);
♦	– 13 (WE);
♥	– 13 (WE);
♠	– 12 (E!);
BA	– 13 (WE).

Analizy przygotował Wojciech Siwiec.